

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **O. R.**, zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Krásným, Milíčova 1386/8, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2020, čj. MSK 39600/2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 5. 2021, čj. 25 A 122/2020-37,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] V projednávané věci se NSS jako již mnohokrát zabývá použitelností příkazových bloků jako podkladů pro záznam bodů v registru řidičů.

[2] Magistrát města Frýdku-Místku rozhodnutím ze dne 4. 3. 2020 zamítl námitky žalobce proti provedenému záznamu v registru řidičů a potvrdil záznam 12 bodů.

[3] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 5. 2020 zamítl.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného žalobce podal žalobu ke krajskému soudu, který ji zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem.

II. Kasační stížnost

[5] Žalobce (stěžovatel) v kasační stížnosti setrval na námitce nezákonnosti bloku č. C 1815954, ve kterém podle jeho názoru chybí přesné stanovení času přestupku. Blok obsahuje pouze časový údaj v hodinách a minutách (10:40), ale již zde není uveden údaj o dni, měsíci a roku, kdy k přestupkovému jednání mělo dojít. Skutek tedy není dostatečně konkrétně vymezen.

[6] Dále stěžovatel namítl nesprávnost závěru krajského soudu, který dovodil, že jakmile se rozhodnutí stane pravomocným, může sloužit jako podklad pro záznam bodů, a to bez ohledu na jeho zákonnost. Závěry krajského soudu nemohou s ohledem na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015, čj. 6 As 114/2014-55, obstat. Rozšířený senát totiž vyslovil, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů je trestem ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod. Podle názoru stěžovatele tedy musí být i v případě záznamu bodů respektována zásada „*nulla poena sine lege*“. Nelze dovozovat, že „*právní moc vše zhojí*“.

[7] Druhý příkazový blok č. C 0537942 je pak vnitřně rozporný, neboť právní kvalifikace skutku neodpovídá jeho popisu. Podle popisu skutku stěžovatel porušil povinnost uvedenou v § 70 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Toto ustanovení však žádnou povinnost nestanoví, neboť pouze vysvětluje, co znamená světelný signál červené barvy. Jednání stěžovatele přitom bylo kvalifikováno jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona o silničním provozu. Krajský soud uvedl, že pro zápis bodů je rozhodující popis skutku, jímž byla naplněna skutková podstata přestupku. V příkazovém bloku uvedený text „*nezastavil na křižovatce na červenou*“ pak představuje dostatečný popis. S tímto závěrem stěžovatel nesouhlasí, neboť citovaný text nelze bez dalšího spojovat s naplněním skutkové podstaty přestupku. Je totiž nutné užívat zákonné pojmy. Jestliže tedy měl policista na mysli, že se stěžovatel dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona o silničním provozu, měl uvést, že stěžovatel nezastavil vozidlo na signál, který mu prikazuje zastavit vozidlo. Pokud policista navíc odkázal na ustanovení, které měl stěžovatel porušit, s nímž ovšem skutková podstata daného přestupku ani nepočítá, jedná se o vnitřně rozporné rozhodnutí. Není možné, aby výrok o vině zněl, že stěžovatel porušil povinnost uvedenou v § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu za současné kvalifikace téhož jednání jako přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona o silničním provozu. Tento přestupek totiž striktně počítá s porušením povinností, které jsou uvedeny v § 4 písm. b) a c) zákona o silničním provozu.

[8] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Kasační stížnost není důvodná.

pokračování

[11] Úvodem NSS poznamenává, že příkazní (blokové) řízení je řízením zjednodušeným, v němž do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Příkazní (pokutový) blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsáního jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a zakládá jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti příkazního (pokutového) bloku proto vyplývají zejména z povahy příkazního (blokového) řízení. Příkazní (pokutový) blok je ovšem specifickým druhem rozhodnutí. NSS již uvedl, že „[n]e vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce [...]. Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení“ (rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20).

[12] NSS dále uvádí, že při zohlednění specifík příkazního (blokového) řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v příkazním (blokovém) řízení uložena, jak vyžaduje příslušná právní úprava. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Ke zpochybnění způsobilosti příkazního (pokutového) bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na příkazním (pokutovém) bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen (viz rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2019, čj. 10 As 28/2018-45).

[13] Co se týče příkazového bloku č. C 1815954 ze dne 12. 8. 2017, NSS se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že jen naprostá nemožnost zjistit, kdy byl přestupek spáchán, by byla nedostatkem základních náležitostí příkazového bloku, protože by nebylo možné dostatečně přestupkové jednání individualizovat. V případě daného příkazového bloku se však o takovou nemožnost nejedná, protože je datován samotný příkazový blok. Krajský soud správně zdůraznil, že specifíkem příkazu na místě je to, že k jeho vydání dochází přímo na místě, kde k přestupkovému jednání došlo, bezprostředně po jeho spáchání a za přítomnosti přestupce. Je tedy nepochybné, že přestupkové jednání je z téhož dne, kdy policista vydal příkazový blok. Tomuto závěru krajského soudu (ani jeho odkazu na rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2020, čj. 5 As 20/2019-42, a ze dne 25. 2. 2021, čj. 9 As 12/2021-56) nelze nic vytknout.

[14] Krajský soud rovněž dospěl ke správným závěrům ve vztahu k příkazovému bloku č. C 0537942 ze dne 12. 8. 2017, a to konkrétně k odkazu v tomto bloku na „§ 70 odst. 2 zák. č. 361/2000 Sb.“. NSS se ztotožňuje s názorem krajského soudu, že z hlediska způsobilosti bloku jako podkladu pro zápis bodů je údaj o tom, jaké ustanovení zákona bylo konkrétním jednáním porušeno, nadbytečný. Rozhodující je „popis jednání, jímž byla

naplněna skutková podstata přestupku“. Rovněž podle názoru NSS je nepochybné, že vymezení „nezastavil na červenou na křižovatce“ je jasným a nezaměnitelným popisem přestupkového jednání. Pokud policista v pokutovém bloku odkázal na § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, jedná se jen o upřesnění popsání skutku. Podle tohoto ustanovení totiž platí, že *při řízení provozu na křižovatce znamená pro řidiče signál s červeným světlem „Stůj!“ povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“*.

[15] NSS přitom nijak nezpochybňuje stěžovatelem odkazované usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 9. 2015, čj. 6 As 114/2014-55, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu je „*trestem*“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 odst. 1 Úmluvy.

[16] NSS však k tomu uvádí, že skutečnost, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu je „*trestem*“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 odst. 1 Úmluvy, neznamená, že tento záznam, resp. „*vybodování*“, by mělo být novým přestupkem (správním deliktem). Naopak z bodu [40] usnesení rozšířeného senátu čj. 6 As 114/2014-55 je zjevné, že dosažení 12 bodů, tedy tzv. „*vybodování*“, není dalším přestupkem či podle staré právní úpravy jiným správním deliktem: „*K první uvedené rovině zásady non bis in idem rozšířený senát uvádí, že záznam bodů je natolik spjat se samotným řízením o přestupku, popř. trestném činu, že nelze hovořit o druhém trestu uloženém v jiném řízení. Ostatně i podle rozsudku ESLP ve věci Malige proti Francii je záznam bodů podobný vedlejšímu trestu.*“ Jestliže tedy rozšířený senát dospěl k závěru, že dosažení 12 bodů a následné odebrání řidičského průkazu není „*druhým trestem uloženým v jiném řízení*“, nelze dospět ani k závěru, že by samotné dosažení 12 bodů mohlo být samo o sobě přestupkem či jiným správním deliktem. Rozšířený senát dále konstatoval, že záznam o počtu bodů není ani řízením o přestupku. Jedná se totiž o specifickou formu správního trestání (srov. k tomu také rozsudky NSS ze dne 8. 2. 2017, čj. 9 As 16/2015-51, nebo ze dne 13. 12. 2016, čj. 6 As 163/2016-39).

[17] NSS k této otázce dále zdůrazňuje, že ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích [v podobě příkazního (dříve blokového) či standardního řízení o přestupku] oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou odlišné. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44, a mnoho dalších).

[18] Obecně je pravda, že nelze v praktickém životě vyloučit jinak jistě nežádoucí situaci, v níž „*bude proveden zápis bodů na základě rozhodnutí, které je sice pravomocné, ale*

pokračování

(*snad*) *nezákonné*“. To plyne z právě popsané odlišnosti předmětů řízení o jednotlivých přestupcích a řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Krajský soud v této souvislosti příležitostně poukázal na rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2013, čj. 6 As 67/2013-16, a ze dne 25. 2. 2021, čj. 9 As 12/2021-56. NSS může na rozsudek napadený kasační stížností dále jen odkázat.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. prosince 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu